

Europoslanec Ivan David: Turecko páchá válečné zločiny zcela v souladu s politikou USA a EU

- CZ24 News | 22. září 2020

Článek v listu Jerusalem Post věnuje pozornost zprávě OSN o válečných zločinech a zločinech proti lidskosti, kterých se dopouští Turecko a jeho podřízené džihádistické milice na okupovaných územích v Sýrii. „Extrémisté podporovaní Tureckem se v severní Sýrii dopustili množství zločinů poté, co Ankara za poslední tři roky nelegálně obsadila syrské regiony Afrín, Jarabulus, Idlib a část Rojavy, území obývaného především kurdským obyvatelstvem. Obvinění jsou nyní součástí pololetní zprávy Rady OSN pro lidská práva. Poslední rok je rok s nejjasnějšími a nejkomplexnějšími důkazy o masivním zneužívání a zločinech proti místnímu obyvatelstvu, které je v rozporu s mezinárodním humanitárním právem“, uvádí zpráva.

Zpráva zmiňuje zejména zločiny v Afrínu, kde dochází k systematickým krutostem vůči těm kurdským a jezídkým obyvatelům. „Více než 150 000 Kurdů bylo nuceno uprchnout z invaze a Ankara se zapojila do demografických změn podobných procesu etnických čistek, který proběhl na Balkáně v 90. letech. Ankara přivedla osadníky z jiných částí Sýrie a nahradila domorodé Kurdy skupinami, které považuje za loajální. Tyto skupiny nelegálně ukradly olivy místním obyvatelům, převzaly jejich domovy, zničily a znesvětily náboženská místa menšin a unášely a unášejí ženy a drží je v tajných věznicích „na černo“.“

Dále je řeč o zločinech spáchaných v oblasti Tel Abyad (Rojava) od října minulého roku. Zpráva také konstatuje, že zločiny proti lidskosti, zneužívání, týrání a znásilňování, jsou obráceny především proti náboženským menšinám, jako jsou Kurdové, křesťané a Jezídi, a zejména pak proti ženám a dětem. Zpráva Amberina Zamana v Al-Monitoru vypráví o chlapci, který byl unesen syrskou národní

armádou podporovanou Tureckem v roce 2019. „Při zadržení byli přítomni jak členové syrské národní armády, tak turecky mluvící úředníci oblečení ve vojenských maskáčích.“ Zpráva rovněž podrobně popisuje, jak turečtí syrští extremisté „přinutili zadržené muže, aby byli svědky znásilnění nezletilé osoby“.

Turecko prohlašuje, že džihádistické skupiny ovládá, což se snaží dokázat tvrzením, že jeden člen skupiny Ahrar al-Sharqiyah, jedné z nejmilitantnějších, nejextremističtějších a nejkrutějších protitureckých skupin, byl údajně odsouzen „vojenským soudem“ za roli při vraždě syrské aktivistky Hevrin Khalafové. Khalafová byla pronásledována tureckými extremisty, když jela v autě, a posléze zabita v říjnu 2019 během invaze do Sýrie, která byla umožněna tím, že americký prezident Donald Trump nařídil americkým jednotkám stáhnout se.

Khalafová byla po svém zadržení surově bita a týrána a následně zastřelena militanty podporovanými Tureckem. Muži ji kopali do obličeje a oslavovali svůj čin ve videu, které zveřejnili online. V té době Ankara neudělala nic, aby odsoudila vraždu; místo toho její krajně pravicová média oslavovala vraždu Hevrin Khalafové jako „neutralizaci teroristky“. Terorista je podle tureckých úřadů každý, kdo se odváží kritiky vládní politiky. Karikaturisté jsou odsuzováni do vězení za „zesměšnění“ historických osobností. Za poslední rok byly tisíce lidí odsouzeny za „urážku prezidenta“. Ankara se také stala největším žalárníkem novinářů na světě. Turecké drony se často zaměřují na aktivistky a aktivisty v Sýrii a Iráku a tvrdí, že „neutralizují teroristy“.

„Obvinění proti Turecku nyní rostou“, uvádí se ve zprávě Al Monitor, ze které cituje Jerusalem Post. „Informace z Informačního centra Rojavy, území ovládaného Syrskými demokratickými silami, tvrdí, že na výplatní listině Turecka v severní Sýrii jsou členové ISIS. USA provedly tajné nálety proti členům Al-Káidy a dalším extremistům v Idlibu a jeho okolí poblíž míst, kde se v loňském roce nacházely posty turecké armády, což ukazuje na přítomnost těchto extremistů.“

Zpráva OSN zahrnuje diskuse o systematickém rabování a také o členech Svobodné syrské armády (SNA), kteří chodí ode dveří ke dveřím hledat kurdské obyvatele, což je praxe, kterou kdysi proti svým odpůrcům používaly jiné extremistické režimy, jako byli například nacisté. Nyní se ukazuje, že Ankara se snaží omezit kritiku za zločiny spáchané v syrské okupované zóně. Zpráva konstatuje, že se snaží předstírat, že ukáznila frakce SNA do té míry, že ty se údajně „snaží zastavit vzájemné boje syrských extremistů“. Je to proto, že oblasti jako Afrín, které byly kdysi mírumilovné, se staly scénami ozbrojených bojů mezi frakcemi podporovanými Ankarou.

„Podle mezinárodního práva má okupační moc zaručovat práva místních obyvatel. Zpráva OSN naznačuje četné mimosoudní popravy, používání nepřiměřeného násilí a únosy cílené na ženy a menšiny. Během počátečních invazí Ankary do oblasti v letech 2018 a 2019 se zdálo, že to OSN, NATO, EU a USA schvalují, buď kvůli hrozbám Turecka, nebo proto, že přijaly jeho tvrzení, že zvyšuje bezpečnost v severní Sýrii. Místo toho se severní Sýrie stala méně bezpečnou a útočištěm je jedině pro extremistické skupiny“, uvádí článek v Jerusalem Post. Americký prezident Donald Trump měl dokonce prohlásit, že s invazí Turecka souhlasí, protože obdivuje vůdce, kteří jsou „zlí“ a „drsní“ a že turecká krajně pravicová vládní strana tuto kvalitu ztělesňuje.

Seth J. Frantzman v závěru svého článku konstatuje, že Washington naznačuje, že nic neudělá – a protože se zdá, že NATO dává Turecku bílo šek a EU zápasí se svými vlastními problémy, existuje pro Afrín, Tel Abyad a jejich civilisty jen malá naděje. To znamená více šokujících příběhů o únosech žen a toho, že ozbrojené gangy podporovaných Tureckem, které je členem NATO, si i nadále budou dělat, co budou chtít. Lidé jako Hevrin Khalaf, kteří věřili, že USA a jejich hodnoty demokracie a lidských práv jí umožní být mírumilovnou aktivistkou, zjistili, jak tenká ochrana ve skutečnosti byla,“ konstatuje Frantzman.

Ano, byly napáchány obrovské škody na vnímání „západních a evropských hodnot“. Kterými se neustále někdo zaštiťuje, jen když se mu to hodí. Jako v případě údajné otravy kritika Kremlu Navalného, voleb v Bělorusku a uprchlíků z Morie. Kurdští a jezídští uprchlíci, živořící na pokraji kdysi vzkvétajících oblastí a nedisponující dostatečnými prostředky pro pašeráky, už zdaleka tak zajímaví nejsou. NATO pak, zdá se, dává Turecku bílo šek i v případě Řecka a Kypru. A zahraniční politika EU, neúprosně vedená německou shovívavostí k tureckým zločinům po více než 100 let,

nezaručuje nic – jedině že se „turecké mravy“ přesunou i do Evropy.

Autor: MUDr. Ivan David Europoslanec SPD

Zdroj: <http://www.nwoo.org>